

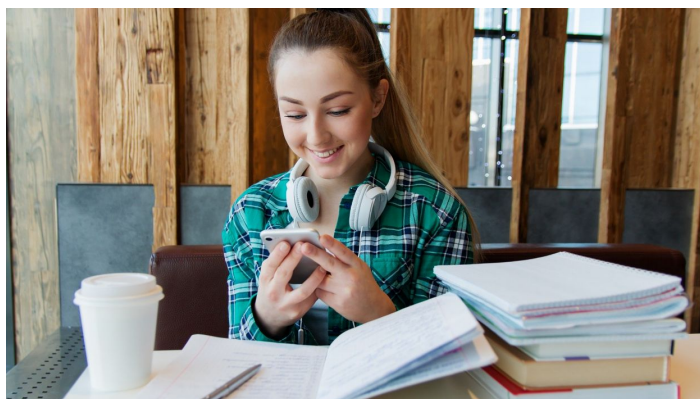
el material
complementari

FamíliaEscola
Acció Compartida

102

Creixement i canvis

Ja soc gran!

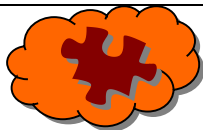

Accedeix al
Butlletí FEAC
des d'aquí

Amb el patrocini de l'editorial:

El text

Ja soc gran!

En Jan i la Mireia són germans; en Jan té 15 anys, és bastant madur i força introvertit. La Mireia té 12 anys, és una nena treballadora i molt xerraire, amiga dels seus amics i bona companya. A l'escola té un bon grup d'amigues, però es relaciona amb tothom i els seus mestres diuen d'ella que "tant de bo tots els alumnes fossin com la Mireia". Per això els pares n'estan molt contents i tranquils, perquè saben que li poden fer confiança.

Per això avui a la mare l'ha sobtat molt quan, en arribar de l'escola, s'ha tancat a l'habitació i no n'ha sortit fins a l'hora de sopar.

La mare de seguida ha preguntat:

- Què, Mireia, tenies molta feina de l'escola?
- Sí, més o menys –ha contestat ella.
- Quin és el mestre que us posa tanta feina, que no t'ha donat temps ni de berenar?

La Mireia, sense respondre la pregunta, demana:

- Trigarà gaire a arribar el pare per sopar? Tinc una gana!
- No ho crec! –diu la mare una mica molesta...

En aquell moment senten la porta que s'obre i apareix el pare.

- Bona nit, quina bona olor que fa el sopar. Em rento les mans i vinc de seguida.

La mare, dirigint-se a la Mireia, diu:

- Au, va, ajuda'm, que pararem la taula totes dues i acabarem abans.
- Sempre ho he de fer tot jo –contesta la Mireia-. Que ho faci en Jan, que està jugant a la Play.
- Quines maneres són aquestes de contestar? –diu la mare. Es pot saber què t'he fet, jo?

- No m'has fet res, però tota la culpa és teva!

La mare (que ja està parant la taula tota sola) fa una ganyota de sorpresa i demana a crits a en Jan i al pare que vinguin a sopar.

Una vegada servit el primer plat, la Mireia diu:

- Ja tinc plans per a aquest estiu: i els ensenya un full d'inscripció al curset dels dofins del zoo.
- Però què és això? -diu rient en Jan i li pren el paper de les mans. T'hi has apuntat sense el permís dels papes!
- Tu calla, nen! -respon molesta.
- Un moment! -crida la mare-, es pot saber que esteu fent? Quina és aquesta manera de tractar-vos! -exclama.

I dirigint-se a la Mireia li diu:

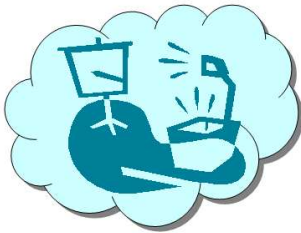
- Com és que t'has apuntat a un curs del Zoo sense ni dir-nos-ho?
- Doncs que ja soc gran! I que sempre us he dit que volia fer tots els cursets del Zoo, què passa?
- Doncs passa - diu el pare molt seriós- que acabo de passar pel Zoo i acabem de fer la reserva per al curset dels felins.
- Visca! -crida la Mireia contenta. Moltes gràcies, papa! -i l'abraça ben fort.
- No cal que m'ho agraeixis a mi, que és idea de la teva mare -diu ell.
- I què en fareu, de les dues inscripcions? -pregunta en Jan.
- Doncs potser que el faci jo el curset dels dofins -diu la mare, rient.

Qüestions
per al diàleg

Qüestions per al diàleg

1. Ens adonem que els fills es fan grans? En què ho notem?
2. Sabem quines coses els agraden o els fan il·lusió?
3. Parlem en família dels canvis que fem? Som conscients que tots podem canviar?
4. Som capaços de valorar els canvis en positiu?
5. Quin canvi teu o del teu entorn has trobat més sorprenent?

El PwPt de les Idees bàsiques !

Parlem-ne tots plegats!